

Sygn. akt VU 237/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 listopada 2014 r. sygn. (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu J. C. prawo do emerytury górniczej od dnia 11 września 2014 roku;**
- 2. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego J. C. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt V U 237/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 listopada 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił J. C. prawa do emerytury górniczej wskazując, iż nie udokumentował on wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, określonej w art. 50c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W dniu 18 grudnia 2014 roku pełnomocnik, działający w imieniu J. C. złożył odwołanie od decyzji, w którym wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury górniczej po zaliczeniu do pracy górniczej okresu pracy od dnia 11 sierpnia 1987 roku do nadal. W uzasadnieniu wskazano, iż w spornym okresie wnioskodawca wykonywał prace górnicze na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, wymienione w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku pod poz. 6.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy górniczej, a zatem brak jest podstaw do przyznania emerytury. ZUS podniósł, że stanowiska, które zajmował wnioskodawca do dnia 16 listopada 2006 roku nie figurują w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku, a od dnia 17 listopada 2006 roku skarżący wykonywał takie same obowiązki jak we wcześniejszych okresach.

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015 roku, Sąd Okręgowy w Gliwicach uznał się niewłaściwym miejscowo i na podstawie art. 200 par. 1 k.p.c. w zw. z art 461 par. 2 k.p.c. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) C. urodzony w dniu (...), w dniu 11 września 2014 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (dowód: wniosek o emeryturę z dnia 16 lutego 2015 roku k. 2-5 akt emerytalnych).

Decyzją z dnia 21 listopada 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił J. C. prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie udokumentował on wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej ani co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej żadnych okresów zatrudnienia. ZUS wskazał, że nie zaliczył następujących okresów zatrudnienia:

- od dnia 11 sierpnia 1987 roku do dnia 31 maja 1994 roku na stanowisku kierowcy,
- od dnia 1 czerwca 1994 roku do dnia 30 kwietnia 1999 roku na stanowisku kierowcy – mechanika,
- od dnia 1 maja 1999 roku do dnia 30 listopada 2002 roku na stanowisku kierowcy prowadzącego stale samochody ciężarowe,
- od dnia 1 grudnia 2002 roku do dnia 16 listopada 2006 roku na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych (członowych) powyżej 20 ton, ze względu na brak wymienionych stanowisk w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku.

ZUS nie zaliczył także wnioskodawcy okresu zatrudnienia od dnia 17 listopada 2006 roku do nadal, ponieważ zajmując stanowisko kierowca – operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, w ocenie organu rentowego, wnioskodawca wykonywał te same obowiązki jak we wcześniejszych okresach (dowód: odpowiedź na odwołanie, k. 8-9v, decyzja z dnia 21 listopada 2014 roku k. 35-35v akt emerytalnych).

W okresie od dnia 11 sierpnia 1987 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...). Z dniem 1 stycznia 1999r. przedsiębiorstwo zostało sprywatyzowane i wnioskodawca stał się z mocy prawa pracownikiem (...). Obecnie pracodawcą skarżącego jest (...) z siedzibą w R.. Wnioskodawca jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy (dowód: umowa o pracę z dnia 11 sierpnia 1987 roku k. 1, informacja z dnia 4 stycznia 1999 roku, k. 22 w aktach osobowych wnioskodawcy, świadectwo wykonywania pracy górniczej, k. 8 akt emerytalnych, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 10:06 do minuty 11:20, protokół z rozprawy z dnia 9 marca 2016 roku).

Z dokumentacji pracowniczej wynika, iż przez cały okres zatrudnienia wnioskodawca był zatrudniony w Oddziale (...)(...), początkowo, w okresie od dnia 11 sierpnia 1987 roku do dnia 31 maja 1994 roku na stanowisku kierowcy. Z dniem 1 czerwca 1994 roku wnioskodawca uzyskał angaż na stanowisko kierowcy – mechanika, które zajmował do dnia 30 kwietnia 1999 roku. W okresie od dnia 1 maja 1999 roku do dnia 30 listopada 2002 roku J. C. pełnił obowiązki kierowcy prowadzącego stale samochody ciężarowe powyżej 3,5 tony. Następnie w okresie od dnia 1 grudnia 2002 roku do dnia 16 listopada 2006 roku wnioskodawca pełnił obowiązki kierowcy samochodów ciężarowych (członowych) powyżej 20 ton, W dniu 17 listopada 2006 roku pracodawca powierzył skarżącemu obowiązki kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce (dowód: umowa o pracę z dnia 11 sierpnia 1987 roku, k. 1, karta obiegowa zmiany, k. 5, angaż z dnia 18 grudnia 1987 roku, k. 6, angaż z dnia 27 czerwca 1994 roku, k. 16, angaż z dnia 24 maja 1999 roku, k. 23, karta obiegowa, k. 25, angaż z dnia 25 listopada 2002 roku, k. 29, angaż z dnia 29 grudnia 2006 roku, k. 46 w aktach osobowych wnioskodawcy część (...)).

J. C. w całym okresie zatrudnienia wykonywał pracę kierowcy w Oddziale (...) (...) w (...), obsługując samochody ciężarowe samowyladowcze różnych marek, a od 1997 r. również dodatkowy sprzęt zamontowany na pojazdach, w postaci podestów ruchomych i żurawi. Posiadał w tym zakresie uprawnienia do obsługi:

- podestów ruchomych samojezdnych,
- dźwignic,
- żurawi przenośnych o udźwigu do 32 ton,
- podestów ruchomych przejezdnych: samojezdnych,
- żurawi przenośnych
- prawo jazdy kat. A, B, C, D, E.

(dowód: zaświadczenie UDT z dnia 14.08.1997 r., k. 5, opinia biegłego sądowego z zakresu geologii i górnictwa w odkrywkowych zakładach (...), k. 80-91 akt sprawy, zaświadczenie UDT z dnia 16.12.2000 r., k. 27, zaświadczenie UDT z dnia 20.03.2003 r., k. 31, zaświadczenie UDT z dnia 14.12.2006 r., k. 48 w aktach osobowych wnioskodawcy część (...))

W charakterystyce stanowisk pracy z dnia 18 marca 2016 roku, pracodawca wskazał, że wnioskodawca jest zatrudniony od dnia 11 sierpnia 1987 roku do nadal w Oddziale (...) (...) na stanowisku kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Oddział (...) jest zaliczany do oddziałów utrzymania ruchu (...) i jego pracownicy sprzętem samochodowo - technologicznym świadczą usługi na rzecz oddziałów górniczych odkrywki i zwałowiska (ciągów (...)). Do zadań Oddziału (...) (...) należy obsługa oddziałów górniczych w zakresie przewozu nadkładu i złoża, obsługa oddziałów (...) (...), (...) oraz mechanicznych (...) i (...) wykonujących remonty i obsługę maszyn podstawowych. Pracodawca wskazał, że skarżący wykonuje swe obowiązki stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce i otrzymuje z tego tytułu dodatek za jej wykonywanie.

Do czynności pracowników wchodzących w skład Oddziału (...) należy:

- przewożenie urobku po terenie (...)
- przewożenie i układanie materiałów podsypkowych w wyznaczone miejsca,
- budowa bądź likwidacja linii energetycznych napowietrznych lub kablowych w terenie górniczym,
- prace żurawiami i podestami ruchomymi przy remontach głównych, bieżących i awariach urządzeń ciągów (...) (koparka-taśmociąg-zwałowarka),
- układanie kolektorów wodnych odwodnienia powierzchniowego wkopu,
- wymiana agregatów pompowych w studniach odwodnieniowych terenu górniczego,
- wymiana zużytych zestawów krażników taśmociągów,
- praca przy czyszczeniu wózków zrzutowych koparek i zwałowarek,
- praca przy wymianie lin napinających wysięgników koparek i zwałowarek.

Obowiązki świadczone przez J. C. wymagają od niego przebywania na terenie górniczym w wymiarze czasu przekraczającym, co najmniej 4 godziny w ciągu dnia roboczej (dowód: charakterystyki stanowisk pracy z dnia 18 marca 2016 roku, k. 66 akt sprawy).

Bezpośrednio do zakresu pracy wykonywanej przez odwołującego się należały następujące czynności:

- obsługa samochodów samowładowczych typu wywrotka, które służyły do przewozu nadkładu i złoża (węgla),
- obsługa podestów ruchomych służących do transportu pracowników (mechanicy, elektrycy) w pionie, w rejon miejsc naprawy maszyn podstawowych (koparki wielonaczyniowe, zwałowarki) na wysokość do 32 m,
- przewożenie urobku z prac związanych z wykonaniem rowów odwadniających, który był transportowany w obrębie wyrobiska na tym samym poziomie.

Jeżdżąc samochodem ciężarowym wnioskodawca odbierał spod ściany urobiska ziemię i przerosty oraz odwoził je we wskazane miejsce. Natomiast obsługując podnośniki operował stojąc na platformie poza kabiną. Dojazd do pracy zajmował wnioskodawcy pół godziny. Na miejscu wykonywał obowiązki pod nadzorem sztygarów. W okresie całego zatrudnienia w (...) charakter pracy J. C. był niezmienny i odpowiadał pracy na stanowisku kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Skarżący nie był kierowany do innych prac. Pomimo przyjętej w angażach nomenklatury zakładowej wnioskodawca nie wykonywał obowiązków charakterystycznych dla mechanika i nie obsługiwał pojazdów członowych (zeznania świadka T. N. nagranie od minuty 5:21 do minuty 11:10, zeznania świadka A. K., nagranie od minuty 11:10 do minuty 16:10, protokół z rozprawy z dnia 14 stycznia 2006 roku, k. 51-51v, zeznania świadka R. T., nagranie od minuty 1:48 do minuty 10:06, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 10:06 do minuty 14:09, protokół z rozprawy z dnia 9 marca 2016 roku, k. 56-57 akt sprawy).

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniach, które odbyły się w dniach 6 maja 2008 roku i 20 sierpnia 2014 roku ustaliła, że J. C. w okresie od dnia 11 sierpnia 1987 roku do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą na stanowisku kierowcy - operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce tj. na stanowisku wymienionym w poz. 6 załącznika nr 2 do rozporządzenia. Oświadczeniem z dnia 29 października 2014 roku pracodawca odwołującego wskazał, że J. C. w okresie od dnia 11 sierpnia 1987 roku do nadal wykonuje pracę na stanowisku kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Pracodawca podał, że skarżący świadczy obowiązki polegające na obsłudze samochodów ciężarowych w pełnym zakresie ich eksploatacji. Są to pojazdy ciężarowe S., R., M., T.. Ponadto obsługuje dodatkowy sprzęt zamontowany na pojazdach w postaci podestów ruchomych i żurawi. Sprzęt ten wykorzystywany jest do prac transportowych w oddziałach górniczych na terenie Kopalni (...) w pełnym wymiarze godzin pracy (dowód: protokół z posiedzenia z dnia 6 maja 2008 roku w aktach osobowych część (...) wnioskodawcy, protokół z posiedzenia z dnia 14 czerwca 2014 roku, k. 21-22, oświadczenie pracodawcy z dnia 29 października 2014 roku, k. 29 akt emerytalnych).

W dniu 2 września 2014 roku (...) z siedzibą w R. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym zaświadczyła, że w okresie zatrudnienia skarżący w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą od dnia 11 sierpnia 1987 roku do nadal na stanowisku kierowcy - operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionym w Załączniku nr 2 poz. 6 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku (dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 2 września 2014 roku, k. 8 akt emerytalnych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.)

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy emerytura górnicza przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Zgodnie z art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei w myśl art. 50c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą zawiera załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej. Spór sprowadzał się do ustalenia, czy wnioskodawca wykonywał pracę górniczą w okresie zatrudnienia w Kopalni (...) w B. (obecnie w (...) z siedzibą w R.) od dnia 11 sierpnia 1987 roku do nadal. Wnioskodawca podnosił, że w tym okresie, tak jak wynika z wystawionego mu przez (...) z siedzibą w R. świadectwa pracy górniczej z dnia 2 września 2014 roku, wykonywał pracę kierowcy - operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionego w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 2 pod poz. 6, a organ rentowy zaprzeczał temu z uwagi na fakt posiadania przez skarżącego angażu na stanowisko kierowcy, kierowcy mechanika, kierowcy prowadzącego stale samochody ciężarowe powyżej 3,5 tony i kierowcy samochodów ciężarowych (członowych) powyżej 20 ton.

Górniczy charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie, Sąd ustalił na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji pracowniczej, opinii biegłego sądowego z zakresu geologii i górnictwa w odkrywkowych zakładach (...) oraz kompatybilnych, spójnych i wiarygodnych zeznań świadków. Sąd uznał zeznania świadków: T. N., A. K. i R. T. za wiarygodne, albowiem pracowali oni na tych samych stanowiskach jak wnioskodawca w tym samym oddziale, to jest eksploatacji (...) - 3. Również zeznania samego wnioskodawcy, Sąd uznał za przekonujące, albowiem nie były sprzeczne z przekonującymi, w ocenie Sądu, zeznaniami świadków. Ze zgromadzonego materiału dowodowego bezspornie wynika, że praca skarżącego w spornych okresach polegała na przewozie nadkładu i złoża samochodami ciężarowymi samowładowymi. Ponadto J. C. był operatorem żurawia, dźwignic i podnośników montażowych, którymi operował poza kabiną samochodu ciężarowego.

W przedmiotowej sprawie należało ocenić rzeczywisty zakres obowiązków wnioskodawcy na stanowisku kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce w kontekście zaliczenia jego pracy do pracy górniczej. Podkreślenia wymaga, że treść pkt. 6 załącznika 2 wskazuje, że nie każda praca kierowcy samochodu ciężarowego może być zaliczona do pracy górniczej, nawet pomimo wykonywania jej na odkrywce. Zaliczeniu do pracy górniczej podlega praca takich kierowców, którzy są równocześnie operatorami samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Każdy przypadek należy zatem rozpoznawać indywidualnie.

Trzeba przy tym podkreślić, że stanowisko, które uprawnia do uznania go za pracę górniczą to kierowca – operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, a nie tylko kierowca – nawet samochodu ciężarowego o znacznym tonażu.

Pracodawca wnioskodawcy wskazał, że skarżący w wymiarze czasu przekraczającym, co najmniej 4 godziny w ciągu dniówki roboczej obsługiwał samochód ciężarowy – początkowo z zamontowaną skrzynią samowyladowczą, a następnie podnośnikiem montażowym lub żurawiem. Mając na uwadze powyższe, zatrudniający uznał, że ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, co odpowiada faktycznie wykonywanej pracy przez wnioskodawcę, tj. kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce określonej w punkcie 6 Załącznika nr 2 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty.

Podkreślenia wymaga, że ustalając ogólne zasady nabywania prawa do górniczej emerytury ustawodawca z jednej strony wskazał, że dla zaliczenia pracy górniczej do okresu, od którego zależy nabycie prawa do emerytury, wystarczające jest, jeżeli praca ta była wykonywana co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy z drugiej natomiast - uznał za pracę górniczą na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego tylko zatrudnienie łączące się z wykonywaniem czynności o określonym charakterze i na wyszczególnionych w rozporządzeniu stanowiskach pracy. Jest to w pełni uzasadnione, jeśli się uwzględni, że charakter zatrudnienia na odkrywce - z uwagi na warunki jego wykonywania i stopień bezpieczeństwa, wpływające na obciążenie fizyczne i psychiczne - nie może równać się z charakterem zatrudnienia pod ziemią. Dlatego też przepisy normujące nabywanie prawa do emerytury górniczej muszą być wykładane ściśle, a dla oceny charakteru pracy górniczej nie mogą mieć decydującego znaczenia ani zakładowe wykazy stanowisk, ani protokoły komisji weryfikacyjnej kwalifikujące określone zatrudnienie, jako pracę górniczą (por. postanowienie Sądu Najwyższego Izby Pracy z dnia 27 lipca 2012 roku, sygn. I BU 3/12)

W ocenie Sądu, praca odwołującego w okresie od dnia 11 sierpnia 1987 do nadal była pracą górniczą, a faktu tego nie zmienia nieprawidłowe prowadzenie dokumentacji pracowniczej w tym zakresie – skorygowanej przez wydaniem przez zatrudniającego świadectwa wykonywania pracy górniczej w dniu 2 września 2014 roku. Ze zgrupowanego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że odwołujący świadczył pracę początkowo, jako kierowca samochodu ciężarowego samowyladowczego, a następnie kierowca samochodu ciężarowego i jednocześnie operator podnośników montażowych i żurawi, co odpowiada pojęciu stanowiska kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce.

Pojęcia kierowca – operator samochodowy sprzętu technicznego na odkrywce należy rozumieć łącznie, to znaczy że osoba zajmująca takie stanowisko jest jednocześnie kierowcą i operatorem. Taka interpretacja tego stanowiska wynika ze specyfiki pracy operatora mechanicznych pojazdów transportowych w ruchu zakładu górniczego i ich obsługą. W ocenie biegłego sądowego M. B., w pełni podzielonej przez Sąd, sprzęt górniczy w postaci żurawi samojezdnych, podestów ruchomych ora

z samochodów samowyladowczych, przy pomocy których wykonywane są prace na odkrywce należy kwalifikować jako samochodowy sprzęt techniczny na odkrywce wymieniony pod poz. 6 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty.

Poświadczenie wykonywania takich obowiązków przez wnioskodawcę w wystawionym przez pracodawcę świadectwie wykonywania pracy górniczej jest zdaniem Sądu wiarygodne, gdyż weryfikacji stanowiska pracy ubezpieczonego dokonano nie tylko na podstawie jego akt osobowych, ale także w oparciu o opinię biegłego sądowego i zeznania świadków, którzy wykonywali pracę na takich samych stanowiskach pracy, co wnioskodawca.

Reasumując, prace wykonywane przez skarżącego były pracami polegającymi na przewozie nadkładu i złoża samochodem samowładowym oraz obsługiwaniu żurawia i podnośnika montażowego. Charakter pracy odpowiada zatem pracy na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, wymienionym w zał. Nr 2 poz. 6 rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku. Oceny tej nie zmienia błędna nomenklatura przyjęta w angażach wystawionych przez pracodawcę skarżącego. Zaznaczyć należy, że o wykonywaniu pracy górniczej nie decyduje nazwa zajmowanego stanowiska pracy, ale rodzaj faktycznie wykonywanej pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 marca 2014 roku, sygn. akt III AUa 1533/13). Zakres obowiązków skarżącego był zaś niezmienny w spornym okresie i sprowadzał się do transportowania nakładu i urobku samochodem ciężarowym powyżej 3,5 tony.

Po zaliczeniu skarżącemu do stażu górniczego spornego okresu, legitymuje się on wymaganym 25 letnim okresem pracy górniczej wymienionej w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Biorąc zatem pod uwagę, że wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki, od których zależało jego prawo do emerytury górniczej, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia złożenia wniosku, to jest od dnia 11 września 2014 roku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490) z tym, że Sąd przyznał wynagrodzenie pełnomocnikowi odwołującego w podwójnej wysokości, biorąc pod uwagę znaczącą zmianę przepisów w tym zakresie z dniem 1 sierpnia 2015 roku.